

Przez dłużycy i kłody, wymienione w pozycji 228 taryfy celnej wywozowej, należy rozumieć nieobrobione pnie drzew (strzały) w całych długościach lub ich części nie krótsze niż dwa (2) m. przy drzewie liściastem i trzy (3) m. przy drzewie iglastem oraz grubości dwadzieścia (20) cm. i wyżej w cienkim końcu.

Przy długościach do ośmiu (8) m. włącznie pnie takie lub ich części otrzymują nazwę kłód; przy długościach większych — nazywają się dłużycami. A więc kłody i dłużycy są to nazwy handlowe drewna użytkowego w stanie surowym, różniące się od siebie tylko długością. Dłużycy i kłody bywają zazwyczaj nieokorowane lub okorowane na czerwono (bez obnażania drewna); w wypadkach wyjątkowych są one okorowane na czysto.

Od dłużyc i kłód podlegających cła wywozowemu, jako drewno użytkowe w stanie surowym, należy odróżniać te sortymenty drewna, które będąc również w stanie okrągłym i posiadając wymiary w niektórych wypadkach identyczne z przyjętymi dla kłód i dłużyc, są jednak ze względu na specjalny rodzaj obróbki dostosowane do szczególnych potrzeb rynku i w tym stadium obróbienia używane bywają jako produkty końcowe, wskutek czego nie mogą być uważane za surowiec drzewny, podlegający dalszej obróbce, t. j. za dłużycy i kłody, podlegające opłacie cła wywozowego.

Specjalne sortymenty drewna, wolne od cła przy wywozie, otrzymują osobne nazwy i dla uniknięcia nieporozumień przy dokonywaniu odpraw wywozowych podaje się poniżej opis i charakterystyczne cechy tych, wolnych od cła wywozowego, sortymentów drewna.

1) **Kopalniaki** są to cienkie sortymenty sosnowe, jodłowe, świerkowe i dębowe o grubości poniżej dwudziestu (20) cm. w cienkim końcu, czysto (t. j. z kompletnym zdjęciem kory i łyka), półczysto (t. j. z pozostawieniem części kory i łyka) lub na czerwono okorowane na całej powierzchni i długości do ośmiu (8) m.

2) **Słupy telegraficzne i telefoniczne.** Są to cienkie sortymenty sosnowe, jodłowe, świerkowe i dębowe o średnicy do dwudziestu (20) cm. w cienkim końcu, czysto lub półczysto okorowane, zazwyczaj z sęków gładko oczyszczonych i długości od siedmiu i pół (7,5) m. do dwunastu (12) m.

3) **Słupy do przewodów elektrycznych.** Są to sortymenty sosnowe, jodłowe i świerkowe o średnicy do dwudziestu czterech (24) cm. — w cienkim końcu, czysto (do białego drzewa) okorowane, zazwyczaj z sęków gładko oczyszczonych i dłuższe niż dwanaście (12) m. Słupy te powinny być zupełnie proste; w każdym razie największa strzałka krzywizny nie powinna przekraczać 1/3 średnicy, mierzonej w połowie długości słupa.

4) **Klocki belgijskie.** Jest to sortyment dębowy, okorowany lub nie, o długości od dwóch i sześciu dziesiątych (2,6) m. do dwóch i ośmiu dziesiątych (2,8) m. i o średnicy od dwudziestu pięciu (25) do trzydziestu trzech (33) cm. w cienkim końcu.

Wszelkie inne niż wymienione powyżej w pp. 1 — 4: sortymenty drewna iglastego i liściastego o wymiarach, podanych dla kłód i dłużyc, podlegają opłacie cła wywozowego.

Natomiast wszelkie sortymenty drewna, które nie mogą być zaliczone do dłużyc i kłód (np. drewno opałowe, papierówka świerkowa i jodłowa okrągłakowa i szczapowa, żerdzie i temu podobne) lub nie są wymienione w obowiązującej taryfie jako podlegające opłacie cła wywozowego, są wolne od opłaty tego cła.

Wymiary długości mierzą się w metrach (m) i dziesiątych metra, wymiary grubości — w centymetrach (cm) i dziesiątych centymetra; grubość mierzy się zawsze bez kory.

Przy wymierzaniu drewna dopuszcza się pewne odstępstwo od powyżej wymienionych rozmiarów (tolerancję), wynoszące jeden (1) cm. w grubości drewna i dziesięć (10) cm. w długości, o ile ilość sztuk, przekraczających wymiary wskazane nie przynosi 10% całego ładunku.

Przy mierzeniu średnicy drewna okrągłego należy wymierzyć największą i najmniejszą średnicę prostopadle do siebie i jako średnicę miarodajną wziąć średnią arytmetyczną z tych dwóch pomiarów. Np. jeżeli średnica największa jest 21 cm., średnica najmniejsza 18,6 cm., to średnica miarodajna będzie $(21 + 18,6) : 2 = 19,8$ cm. Jeżeli przytem otrzymuje się liczbę ułamkową, to należy zaokrąglić ją do całych centymetrów przez odrzucenie cyfr dziesiątych od 1 do 4 i dodanie jednego centymetra dla cyfr dziesiątych 5 i więcej. Np. w poprzednim przykładzie średnica drewna dla taryfikacji wynosić będzie 20 cm.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czternastego dnia po ogłoszeniu. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia 1926 r. w sprawie zmiany wyjaśnień uzupełniających taryfę celną (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 471).

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Grodyński*

290.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 kwietnia 1929 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1926 r. w sprawie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granicę celną Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 10 p. 12 i art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) oraz art. 3 ustawy z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 762)

w przedmiocie ratyfikacji przystąpienia Polski do konwencji międzynarodowej, dotyczącej ruchu samochodowego (Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr. 86, poz. 668) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1926 r. w sprawie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granicę celną Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 404) wprowadza się następujące zmiany:

a) Zamiast wyznaczonego w § 7 trzymiesięcznego terminu do powrotnego wywozu zagranicę środków lokomocji ustala się termin jednego roku od daty wystawienia tryptyku.

b) § 14 otrzymuje następujące brzmienie:

Termin ważności książeczki z przepustkami granicznymi ustala się na jeden rok od daty wystawienia. Posiadacz takiej książeczki ma prawo wprowadzić do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej bez osobnego zabezpieczenia celnego (kaucji) oraz pozwolenia na przywóz samochód lub motocykl z częściami zapasowymi i odpowiednią ilością benzyny pod warunkiem powrotnego wywozu tych środków lokomocji przez dowolny urząd celny przed upływem terminu ważności książeczki.

Książeczka służy do wielokrotnych wjazdów i wyjazdów w terminie ważności książeczki.

c) W końcu § 15 dodaje się nowy ustęp następującej treści:

Notując w książeczkach z przepustkami i tryptykach daty wjazdu i występu środków lokomocji, urzędy celne winny oznaczać w sposób wyraźny dni cyframi arabskimi, a miesiące cyframi rzymskimi.

d) § 16 otrzymuje następujące brzmienie:

W wypadkach zagubienia przed wyjazdem z obszaru celnego R. P. książeczki z przepustkami granicznymi właściciel tej książeczki winien zameldować o tem przy wyjeździe granicznemu urzędowi celnemu ze wskazaniem nazwy urzędu celnego, przez który ostatni raz wjechał do obszaru celnego R. P. za wymienioną książeczką, oraz daty wjazdu.

Wyjściowy urząd celny sporządzi w tym wypadku w trzech egzemplarzach protokół z oznaczeniem w nim danych dotyczących zgłoszonego do występu samochodu lub motocyklu (marka, numer fabr. motoru, numer podwozia, forma i kolor karoserji, części zapasowe i t. p.), daty występu, oraz nazwy wejściowego urzędu celnego i daty wjazdu według oświadczenia strony.

Pierwszy egzemplarz takiego protokołu należy wydać stronie, drugi przesłać urzędowi celnemu wejściowemu, a trzeci pozostawić w urzędzie wyjściowym.

Przesłany wejściowemu urzędowi drugi egzemplarz protokołu zastępuje w danym wypadku właściwy nieparzysty odcinek przepustki, potwierdzający występ zagranicę.

W razie zagubienia przed wyjazdem z obszaru celnego R. P. tryptyku, właściciel tegoż winien zameldować o tem granicznemu urzędowi celnemu przy wyjeździe ze wskazaniem nazwy urzędu celnego, przez który wjechał za wspomnianym tryptykiem do obszaru celnego R. P., oraz daty wjazdu.

Urząd celny sporządzi w tym wypadku protokół w dwóch egzemplarzach z oznaczeniem w nim danych jak wyżej, przyczem pierwszy egzemplarz wręczy stronie, a drugi pozostawi w urzędzie.

Po upływie terminu ważności zagubionego tryptyku strona winna uzyskać zaświadczenie jednego z konsulatów polskich, że wymieniony w protokole środek lokomocji znajduje się poza granicą obszaru celnego R. P. i zaświadczenie takie wraz z protokołem przesłać Automobilkłubowi Polski w Warszawie, celem przedstawięcia Ministerstwu Skarbu wniosku o zwolnienie odnośnego środka lokomocji od należności celnych.

e) W § 25 dodaje się ustęp drugi następującej treści:

Postanowienie powyższe nie będzie stosowane, o ile opóźnienie występu zagranicę środków lokomocji wprowadzonych za tryptykami i książeczkami nie przekroczyło pięciu dni.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Grodyński*

291.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 kwietnia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie ustanowienia opiekunów społecznych i sposobu wykonywania przez nich obowiązków.

Na podstawie art. 7 ustęp drugi, art. 8 ustęp drugi oraz art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 267) zarządza się co następuje:

I. Wybór opiekuna społecznego.

§ 1. Przed upływem dni trzydziestu od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zarząd gminy ustali z pośród osób odpowiadających wymaganiom art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 267) kandydatów na opiekunów społecznych, o czym przewodniczący zarządu gminy winien niezwłocznie ich zawiadomić.

Na każde stanowisko opiekuna społecznego zarząd gminy wyznaczy w miarę możliwości kilku kandydatów.

§ 2. Przy wyznaczaniu kandydatów na opiekunów społecznych zarząd gminy winien uwzględ-